

EVANGELIUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove
Nr. 02(247) 16 februarie 2012

UȘILE POCĂINȚEI

Unora, poate că li se pare prea devreme, dar iată-ne pășind pe drumul care ne duce la Învierea Domnului. A început perioada Triodului, un timp al pregătirii noastre sufletești și trupești pentru primirea cu inima curată a Fiului lui Dumnezeu înviat, garanția vieții veșnice.

Ne mai despart doar nouă săptămâni de marele eveniment, timp în care răsună în biserici în zilele de duminică trei cântări de pocăință. Numai la prima dacă suntem atenți și vom descoperi cheia împăcării noastre cu Dumnezeu, care nu e alta decât pocăința: **Ușile pocăinței, deschide-mi mie, Dătătorule de viață, că mâncă duhul meu la Biserica Ta cea sfântă, purtând locaș al trupului, cu totul întinat. Ci, ca un îndurat, curățește-l cu mila milostivirii Tale.**

Îi cerem lui Dumnezeu să ne deschidă ușile pocăinței, o rugăciune care are două înțelesuri: în primul rând să deschidă ușile sufletului nostru către dragostea pentru El prin părere de rău pentru păcate, și, în al doilea rând, să trimită îndurările Sale peste noi și să ne primească alături de El în starea de pocăință. Atunci când noi ne hotărâm să ne întorcem cu fața către Dumnezeu, o facem cu garanția că El și-a întors fața de la păcatele noastre și a deschis ușile împărăției cerești, ca să ne primească pe noi în starea de pocăință.

Oricât de avansați s-ar crede unii în viața duhovnicească, tot e loc de pocăință. Mereu cerem timp de pocăință și mila lui Dumnezeu, știind că stare de pocăință este singura cale care ne conduce spre viața veșnică. Nu ne primește Dumnezeu în ceruri nepocăiți. De aceea, El, Datatorul de viață, este singurul Care ne poate primi, dar nu oricum, ci numai alergând cu inima smerită către El.

O altă însemnătate a cântării *Ușile pocăinței* este aceea că starea deplină de părere de rău pentru păcate se trăiește numai în Biserică, prin harul Sfințelor Taine, unde primim vindecare de boli sufletești și trupești și unde ne sfințim întreaga ființă: sufletul, care tinde mai ușor către Dumnezeu, pentru că este de natură spirituală, și trupul, care ne atrage mai ușor spre natura creată, fiind povara care îngreuiază ascensiunea întregii noastre persoane către piscurile iubirii divine.

Fiind mereu conștienți de starea noastră decăzută și într-o continuă stare de pocăință în Biserica lui Hristos, nădăjduim în marea milostivire și iubire de oameni a lui Dumnezeu. Bogat fiind în milă, El ne va deschide ochii sufletului ca să-l putem vedea pe Mântuitorul înviat, zicându-ne, că oarecând Apostolilor Săi: Pace vouă!

Sebastian Marin

Stimați cititori!

Pe 27 februarie începe Postul Mare.
Vă dorim să-l petreceți cu folos!

ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI

Întâmpinarea Domnului este prăznuită la 40 de zile de la nașterea lui Hristos, pe 2 februarie. Mântuitorul este dus la Templu din Ierusalim, de Fecioara Maria și dreptul Iosif, pentru împlinirea Legii, care prevedea ca orice întâi născut de parte bărbătească să fie închinat lui Dumnezeu în a 40 a zi de la naștere, în amintirea pruncilor izraeliți salvați de la moarte, prin sângele mielului pascal (*Ieșirea 11 și 13*).

În acest moment se făcea și curățirea mamei, prin aducere de jertfă a unui miel ca ardere-de-tot și a unui porumbel ca jertfă pentru păcat, în cazul familiilor bogate sau a doi porumbei - unul pentru ardere-de-tot și altul jertfă pentru păcat, în cazul celor săraci.

Amintim că timp de 40 de zile după naștere, femeia era considerată a fi necurată. Numai după șase săptămâni de la naștere, ea putea intra în templu cu noul născut. Deși Fecioara Maria se învrednicise să-L nască pe Fiul lui Dumnezeu întrupat, ea nu avea nevoie de purificarea rituală. Dar din smerenie, se supune acestor rânduieli, după cum o va face și Hristos.

În Templu au fost întâmpinați de bătrânul Simeon și de prorocita Ana.

De ce Simeon și Ana? Pentru că după tradiția bisericească,

Simeon făcea parte din cele 70 de persoane care au tradus Pentateuhul din limba ebraică în greacă, pentru biblioteca regelui Ptolemeu al II-lea al Egiptului. Ajuns la textul "Iată Fecioara va lua în pântece și va naște fiu" (*Isaia VII, 14*), traduce cuvântul "Fecioara" prin "femeie", căci era de neînțeles ca o fecioară să nască. Pentru această neînțelegere, Dumnezeu i-a făgăduit că nu va muri până nu-L va vedea pe Cel născut din Fecioara Maria. Este prezentă și prorocita Ana, pentru că ea era o prorociță cultică, avea menirea să adreseze mesajul din partea lui Dumnezeu celor care veneau la templu.

Dreptul Simeon îl ia în brațe pe Mântuitorul rostind rugăciunea: "Acum, slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, ca văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feții tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor și slava poporului Tău, Israel!" (*Luca 2, 29-32*). Aceasta rugăciune este citită de fiecare dată la slujba Vecerniei.

Ținând seama că în Biserica Ortodoxă accentul acestei sărbători cade pe Hristos, această sărbătoare este numită Întâmpinarea Domnului, în vreme ce la catolici pe primul plan sta Fecioara Maria, iar sărbătoarea poarta denumirea de Curățirea Sfintei Marii.

Întâmpinarea Domnului a avut loc la 40 de zile de la nașterea lui Hristos

Din Scriptură aflăm că după Închinarea Magilor, Dumnezeu i se descoperă lui Iosif și îi cere să o ia pe Fecioara Maria și pe Prunc și să fugă în Egipt (*Matei 2, 13-15*). Dacă Închinarea Magilor a avut loc îndată după Nașterea Domnului, reiese că Pruncul nu a mai fost dus la Templu la 40 de zile. Însă, potrivit Sfinților Părinți, ducerea la Templu a Pruncului a avut loc la 40 de zile de la nașterea Sa. Sosirea magilor nu a avut loc îndată după Naștere, ci după reîntoarcerea Sfintei Familii de la Ierusalim la Betleem. Deci, magii au sosit după ce Pruncul a fost dus la Templu.

Întâmpinarea Domnului - date istorice

Primele mențiuni documentare despre Întâmpinarea Domnului le avem din jurnalul peleriniei Egeria. Aceasta mărturisește că a luat parte între anii 382-384 la sărbătorirea acestui praznic în Ierusalim. Facem mențiunea că în timpul călătoriei sale, Nașterea Domnului se sărbătorea pe 6 ianuarie, odată cu Botezul Domnului. Astfel, Întâmpinarea Domnului în vremea pelerinajului făcut de Egeria, era sărbătorita pe 14 februarie.

Potrivit istoricilor, sărbătoarea Întâmpinării Domnului s-ar fi generalizat în Răsărit începând cu anul 534, când împăratul Justinian a schimbat data sărbătorii de la 14 februarie la 2 februarie.

“Unde este Dumnezeu, mamă? Unde este Dumnezeu, tată?

Nu vedeți că înnebunim fără El?”

(scrisoare de adio)

„Salvați sufletele noastre”, S.O.S...
..., așa a îndrăznit să scrie cineva pe peretele closetului de la liceu (printre toate celelalte porcării sexuale)... Da, acesta e strigătul meu nerostit, poate strigătul generației mele, înăbușit în inimile noastre, sub mormanele de gunoi ale vieții de zi cu zi, de chiștoace și sticle goale, de prezervative și seringi; de decibelii muzicii date la maxim, de buzele și corpul celui îmbrățișat nu din dragoste (ce e aia poate că nu știți nici voi!), ci din disperarea aceea scârboasă a bătrânilor neputincioși, de a nu fi singuri!

Da, acesta e adevărul nostru, partea cea nobilă și frumoasă din noi, și nu putem să-l scriem decât pe pereții veceului!

De câte ori deschidem gura sau întindem mâna către voi ne tratați ca pe niște cerșetori: ne dați repede bani sau dulciuri sau țoale ca nu cumva să ne iasă de pe buze strigătul acesta periculos care v-ar pune în cea mai jenantă postură din viața voastră, aceea de a nu ști pentru ce trăiți sau care e sensul vieții la care ne-ați chemat, născându-ne; ori ca nu cumva mâna întinsă să cerșească Adevărul pe care nu-l cunoașteți, asta fiind

maximum de onestitate de care sunteți în stare, pentru că în rest ne mințiți fără probleme... De fapt, ne umpleți și nouă farfuriile cu ceea ce curge din televizoare...

Ne dați bani și o rupeți la fugă să faceți alții, lăsându-ne singuri cu cel mai viclan dintre monștrii acestei lumi: Banul. Parcă el ar fi nu numai stăpânul vostru ci și copilul vostru: de multe ori mă întreb dacă voi faceți bani pentru mine sau eu m-am născut ca să dați un sens nobil sclaviei voastre...

(continuare în pag. 5)

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

5 februarie
ÎPS Mitropolit Vladimir a slujit la biserica din s. Moșeni, r. Rîșcani.

3 februarie
ÎPS Mitropolit Vladimir l-a primit în audiență pe PS Petru episcop de Ungheni și Nisporeni și pe Arhim. Irinarh (Costru), starețul Mănăstirii Țigănești. În aceeași zi Mitropolitul Vladimir, a avut o întrevedere cu Excelența Sa, domnul William H. Moser, ambasador al SUA în Republica Moldova.

1 februarie
ÎPS Mitropolit Vladimir împreună cu arhieriei din cuprinsul Bisericii Ortodoxe din Moldova în ziua celei de-a treia aniversări de la intronizarea Preafericitului Kiril, Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii, în catedrala Hristos Mântuitorul a coliturghisit la Sfânta Liturghie.

29 ianuarie
ÎPS Mitropolit Vladimir a săvârșit Sfânta Liturghie la Catedrala „Nașterea Domnului”.

22 ianuarie
Mitropolitul Vladimir a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la Catedrala Mitropolitană din Chișinău.

21 ianuarie
ÎPS Mitropolit Vladimir a sfințit biserica

„Adormirea Maicii Domnului”, din s. Hrușova, r. Criuleni.

20 ianuarie
ÎPS Mitropolit Vladimir a efectuat o vizită la Centrul Republican de Diagnostică Medicală.

19 ianuarie
De Bobotează, Mitropolitul Vladimir a săvârșit Sfânta Liturghie la Catedrala „Nașterea Domnului”.

18 ianuarie
ÎPS Mitropolit Vladimir a sfințit Agheasma Mare în Ajunul Bobotezei.

15 ianuarie
ÎPS Mitropolit Vladimir a liturghisit la Catedrala „Nașterea Domnului” din capitală.

14 ianuarie
Cu ocazia zilei prăznuirii Sf. Irh. Vasile cel Mare, ÎPS Mitropolit Vladimir a săvârșit Sfânta Liturghie la Catedrala „Nașterea Domnului” din Chișinău.

8 ianuarie
ÎPS Mitropolit Vladimir a săvârșit Sfânta Liturghie la Catedrala „Nașterea Domnului”.

7 ianuarie
Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a liturghisit în ziua Nașterii Domnului la Catedrala Mitropolitană.

AU FOST HIROTONIȚI

5 februarie
Dumitru Moraru a fost hirotonit în treapta de diacon pe seama Catedralei Mitropolitane „Nașterea Domnului”.

29 ianuarie
Ierodiaconul Teodor (Izman) a fost hirotonit în treapta de ieromonah pe seama schitului „Icoana Maicii Domnului Pantanassa” din s. Dobrogea, mun. Chișinău, iar absolventul Academiei Teologice din Moldova, Ioan Scutaru, a fost hirotonit în treapta de diacon pe seama Catedralei „Nașterea Domnului”.

18 ianuarie
Tânărul Ioan Botea a fost hirotonit în treapta de diacon.

14 ianuarie
Tânărul Victor Casian a fost hirotonit în treapta de diacon

8 ianuarie
Tânărul Adrian Saviciuc s-a învrednicit de hirotonirea în treapta de diacon.

DECORAȚII BISERICESTI

6 februarie
Domnul Nicolae Kaliniu a fost decorat cu Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski” gr. II, pentru eforturile depuse spre propășirea Bisericii Ortodoxe.

5 februarie
Prot. Victor Moraru a fost decorat cu dreptul de a purta Paliță și Cruce cu Pietre Scumpe, Protoiereii Oleg Măță și Viorel Dumbrăveanu s-au învrednicit de dreptul de a purta Paliță, iar Preoții Alexei Scutaru, Serghei Scobioală, Adrian Ciobanu și Teodor Domniță au fost ridicăți în treapta de Protoiereu.

27 ianuarie
Arhimandritul Ioan (Moșneguțu), starețul Mănăstirii Hârbovăț și secretar al Episcopiei de Ungheni și Nisporeni, a fost a decorat cu înalta distincție a Bisericii Ortodoxe din Moldova - Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II, cu prilejul aniversării a 33 de ani de viață. Arhimandritul Irinarh (Rusu), cleric al Mănăstirii Saharna, la frumosul popas aniversar - 35 ani de viață, s-a învrednicit de Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II.

În aceeași zi dl Igor Bodorin, director al Serviciului Protecție și Pază de Stat - Ordinul „Sf. Ștefan cel Mare”, gr. II, dl Veaceslav Dermejni, director-adjunct al SPPS și dl Iaroslav Martin, locțiitor șef de secție SPPS, s-au învrednicit de Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II, iar dl Dumitru Ursu, locțiitor șef de secție SPPS, a fost decorat cu Medalia „Sf. Ștefan cel Mare”.

21 ianuarie
Parohul bisericii „Adormirea Maicii Domnului” din Hrușova, Ioan Ioniță a primit înaltă distincție bisericască - dreptul de a purta Paliță și Cruce cu Pietre Scumpe. De importante decorații s-au învrednicit Prot. Serghei Golovaci, parohul bisericii „Nașterea Maicii Domnului”, s. Boșcana, r. Criuleni (dreptul de a sluji cu ușile deschise până la Heruvic); Pr. Teodor Spătaru parohul bisericii „Înălțarea Domnului” din s. Rîșcova r. Criuleni (ridicat în sanul de Protoiereu); Pr. Iulian Pinteac parohul bisericii „Minunea Sf. Arh. Mihail” s. Cocieri, r. Dubăsari (dreptul de a purta Cruce cu Pietre Scumpe)

Adunare în protopopiatul Ialoveni

9 februarie
Întrunirea slujitorilor din raionul Ialoveni a început cu Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie oficiată în parohia Horăști. Numeroși credincioși au venit la slujba praznică, felicitându-l pe părintele paroh din sat Prot. Grigore Țurcanu, care și-a serbat 45 de ani din ziua nașterii. După

A urmat ședința protopopiatului, în cadrul căreia s-au discutat diverse aspecte ale vieții eclesiale. Slujitorii s-au arătat a fi îngrijorați de tendința de a fi adoptată Legea antidiscriminare, precum și de campania de denigrare a Bisericii prin intermediul unor mijloace mass-media. Au fost rezolvate unele probleme administrative din

Liturghie a urmat un Te Deum de mulțumire oficiat de către toți preoții prezenți în frunte cu părintele protopop Anatolie Stefanov.

Părintele Anatolie a venit cu un mesaj de felicitare în care a menționat:

„Avem în raion preoți tineri și energici, dornici de a semăna cuvântul Evangheliei în inima creștinilor. Un viu exemplu de jertfelnicie este și Părintele Grigore Țurcanu. Un preot care cu smerenie își duce ascultările încredințate, care nu stă doar cu molitfelnicul în față, dar își răsuflecă mâinile și se apucă de lucru. Dea dreptul are mâini de aur, iar de ce se apucă îi sporește și te minunezi cât de mult îl ajută Dumnezeu.

Astăzi dragul nostru confrate a ajuns la un frumos popas aniversar. Vrem să-i dorim puteri, răbdare și multă răvnă pentru a menține și spori cele inițiate în cadrul parohiei. Domnul să vă ajute în toate!”

circumscripție, fiind discutată activitatea bisericilor în perioada Triodului.

La întrunire au participat și vicepreședinții raionului Ștefan Bivol și Anatolie Melenciuc, împreună cu care s-au discutat diverse proiecte comune pentru anul curent.

La finele întrunirii părintele protopop a dat citire decretului mitropolitan, în care se menționează că pentru merite deosebite și slujire rodnică întru prosperarea Bisericii, Protoiereul Grigore Țurcanu este decorat cu Medalia „Ștefan cel Mare și Sfânt”.

Totodată, din partea Consiliului raional părintele omagiat a fost distins cu Diplomă de Onoare.

Părintele Grigore a mulțumit tuturor celor prezenți pentru dragostea frățească și pentru înalte distincții ce i-au fost conferite, dând slavă Bunului Dumnezeu pentru toate binefacerile.

Mesajul Mitropolitului Vladimir cu prilejul hramului instituțiilor teologice din Chișinău

În fiecare an, pe data de 30 ianuarie/12 februarie, sunt prăznuiți Sf. Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Nazianz și Ioan Gură de Aur.

Sf. Vasile a fost păstor al mirenilor, dar și mare îndrumător al călugărilor. Rânduilele date de el călugărilor, acum 16 veacuri, dănuiesc și astăzi.

Sf. Grigorie de Nazianz, vorbitor înscut, poet și mare teolog, și-a câștigat renumele de «Cuvântător de Dumnezeu», adică de teolog, talmăcind pe înțelesul oamenilor din timpul lui, Taina Sf. Treimi. Prin cuvântările sale din biserica «Învierii» din Constantinopol, el a risipit rătăcirea lui Arie din acest oraș.

Sf. Ioan Gura de Aur a folosit amvonul, mai ales, pentru învățarea mirenilor, chemându-i spre întoarcerea la Dumnezeu și la milostenie, de la cei smeriți, până la cei mai semeți. A fost socotit ca cel mai iscusit vorbitor, pe care l-a avut Biserica. El ne-a lăsat Talmăcirea Evangheliei după Matei și a celor 14 Epistole ale Sf. Pavel, care sunt o adevărată evanghelie practică.

Sf. Vasilie și Sf. Ioan Hrisostom s-au străduit și cu înfrumusețarea și desăvârșirea Sf. Liturghii. Liturghia Sf. Ioan și Liturghia Sf. Vasile poartă și astăzi numele lor și se săvârșesc în Biserica Ortodoxă.

Această sărbătoare semnifică unitatea creștinilor. După ani de dispute între comunitățile creștine, pe tema - cine este mai mare ca teolog dintre cei trei ierarhi, s-a hotărât în urma visului pe care l-a avut episcopul Ioan al Evhaitelor, în timpul împăratului bizantin Alexios I Comnenul (1081-1118), ca 30 ianuarie/12 februarie să fie ziua de cinstire comună a celor Trei Ierarhi.

Pentru a recunoaște valoarea teologică a Sf. Trei Ierarhi, prin hotărârea luată la Atena, la primul Congres al Profesorilor de Teologie din anul 1936, Sf. Trei Ierarhi au devenit patronii spirituali ai instituțiilor de învățământ teologic ortodox din întreaga lume.

Intellectualitatea a aspirat mulți ani la o instituție de învățământ superior, care să activeze în spațiul dintre Prut și Nistru. Acest vis s-a realizat la 8 noiembrie 1926, când și-a deschis ușile Facultatea de Teologie - prima instituție de învățământ superior din actuala Republică Moldova. Învățământul în Biserica Ortodoxă a fost și este parte componentă a lucrării Bisericii, pentru că el a însemnat, de la începuturi, atât pregătirea propriilor clerici, cât și, mai ales, răspândirea Cuvântului lui Dumnezeu în lume.

Preliminariile acestui eveniment, discuțiile privitoare la oportunitatea facultății și a locului unde urma să funcționeze, constituie un capitol de istorie bisericească, națională și culturală în Moldova, cuprinzând numele mai multor personalități marcante ale timpului, și care, în virtutea unor circumstanțe majore, oferite de noua situație social-politică, a fost reluat după anii 90 ai sec. XX. Atunci alte personalități marcante au optat pentru învățământul academic religios și au fondat Facultatea de Teologie în cadrul Universității de Stat din Moldova, care astfel a contribuit la formarea unui mediu intelectual, deoarece timpurile moderne au încadrat învățământul teologic printre celelalte studii de tip universitar.

Activitatea Facultății de Teologie s-a desfășurat în limba maternă, studenții s-au rugat în același paraclis, iar biblioteca facultății a recuperat multe dintre publicațiile teologice interbelice. A fost o inițiativă de mare înălțare duhovnicească, antrenând o mulțime de tineri, care s-au înscris în prima instituție universitară ortodoxă după declararea independenței Republicii Moldova.

Apreciam jertfa dascălilor Academiei de Teologie Ortodoxă, incomparabilă cu alte activități din societate și-i susținem în munca lor nobile de formare a generației în creștere. Dumnezeu să înmulțească roadele ostanelor Domniilor Voastre. Multă răbdare, perseverență și ambiții sănătoase vă doresc dragi pedagogi, care aveți înalta misiune de a cultiva frumosul, binele și dragostea în sufletele discipolilor Dvs., iar tuturor seminariștilor și studenților - urări de succes; să urcați treptele urcușului spiritual spre bucuria părinților, a profesorilor și a noastră a tuturor.

Acordăm binecuvântarea noastră părintească și rugăm pe Bunul Dumnezeu să ajute tinerii ucenici la carte, pentru a ajunge să înțeleagă învățăturile cele bune și să sporească creșterea lor intelectuală și spirituală.

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Pentru pedeapsă „dizolvată” în dragoste

Rănille se spală cu vin, dar se vindecă cu ulei. Așa e și în educație - indulgența trebuiește amestecată (...) cu exigența.
(Sfântul Ambrosie de Mediolan)

(începutul în nr. 12, 2011)

Libertatea, o necesitate pentru copil

Libertatea, desigur impusa cu anumite limite, este o necesitate pentru copil. Cele trei principii care ar trebui să stea la bază - 1) să nu-și facă rău sieși, 2) să nu facă rău **lucrurilor**; 3) să nu facă rău celor din jur. Irina Petrea optează pentru respectarea libertății copilului, păstrând limitele numite mai sus.

A-l lăsa pe copil să facă **orice**, înseamnă a-l face răsfățat, nerescuțos, răutăcios, agresiv, distrugător și indisciplinat. Altă extremă - a nu-l lăsa pe copil să facă nimic, ceea ce la fel este destul de grav, deoarece copilul tratat astfel devine timid, dezinteresat, temător, neîndemânatic, nesigur pe el. Greșelile trebuie corectate - cu răbdare și fără agresivitate - la timp, nu trebuie de amânat, altfel copilul crește crezând că are voie să facă orice. Lumea nu-l va ierta, ca părintele indulgent, ci îl va sancționa mai aspru și mai dureros pentru el decât o poate face părintele.

La polul opus se afla îngrădirea libertății copilului, luarea unor decizii chiar și a celor mai mărunte în locul lui, ceea ce duce la punerea personalității sub oboroc, innăbușirea talentelor, gândirii și a capacitații lui de a lua decizii, distrugerea respectului și a încrederii în sine și transformarea lui într-un individ timid, las, iresponsabil.

Cea mai sigură metoda de educație, spune autoarea, suntem chiar noi, părinții. Înainte de a-l sancționa pentru anumite acțiuni care nu ne plac, trebuie să ne cercetăm atent și să stabilim dacă nu suntem chiar noi cei, pe care copilul îl imită. Irina Petrea în consonanță cu alți psihologi, ne atenționează că obiceiurile și mai ales nărvurile proaste, sunt copiate imediat de copii. Primul și cel mai important model în viața unui copil va rămâne părintele său. „De asemenea, mama și tata sunt modelele cele mai importante de soți și părinți. Deci de felul nostru de a ne purta cu partenerul de viață depinde în mare măsură și viitoarea căsnicie a copilului nostru. De multe ori părinții sunt întristați de eșecul căsniciei propriilor copii, suferința nepoților fiind o durere în plus. Abia atunci unii își dau seama de greșelile care au stat la baza educației proaste a copiilor lor, violența și egocentrismul cultivat conștient sau inconștient, prin propriul comportament...Tendința copilului este de a copia mai ușor nărvurile unui părinte, decât obiceiurile bune ale celuilalt și între cei doi el va alege să-l copieze mai mult pe cel care este personalitatea dominantă în familie, „șeful casei”, cu abuzurile și nărvurile lui proaste, chiar dacă celălalt părinte îi oferă un model de bunățate, onestitate”, susține autoarea cărții.

Cum să fim ascultați fără violență și cicăleli?

Cei patru factori care provoacă neascultarea copiilor și scad autoritatea părinților, având pe viitor urmări negative pentru personalitatea copilului, în opinia psihologului sunt:

Răsfățul, Disensiunile părinților, Violența, Inconsecvența.

Răspunsul la întrebarea din titlul de mai sus ar fi - prin atitudine respectuoasă față de copil și față de cei din jur, dragoste și fermitate. În stimularea unui comportament pozitiv, adică atunci când dorești să-l dezveți pe copil de un obicei prost, mai degrabă reușești dacă îl lauzi când face ce trebuie, decât dacă îl cicălești de fiecare dată când greșește. O soluție este oferirea unor stimulente mai mult morale, decât materiale. În cazul copiilor mici acestea pot fi niște inimioare, floricele din hârtie colorată, un 10 la purtare etc., fantezia ne poate ajuta să găsim și alte variante. Lipsa de apreciere este demotivantă, iar vorba dulce mult aduce, ne amintește autoarea. I. Petrea oferă mai multe soluții sau tactici de disciplinare printre care:

a) tăierea favorurilor, adică interzicerea unor lucruri plăcute în cazul unui comportament neadecvat (plecarea la petreceri, vizitarea prietenilor, vizionarea filmelor),

b) **izolarea** timp de câteva minute într-un ungher, într-o odaie, pe un scaun al pedepselor, un covoraș etc., unde copilul are timp să-și revizuiască purtarea.

Autoarea oferă părinților sfaturi și strategii simple pentru diferite situații și probleme, cum ar fi disciplina, spaima copilului, înșelăciunea, minciuna, încăpățănarea, lenea, etc. Cea mai importantă idee pe care o desprindem din cartea I. Petrea, este faptul că cei mici au nevoie de dragostea ambilor părinți (o manifestare a dragostei este și severitatea dozată, deoarece copilul, chiar dacă nu recunoaște, are nevoie de cineva care să fie mai puternic).

„El te iubește necondiționat și te privește ca pe un Dumnezeu al lui și chiar așa ești. Are nevoie de tine, de iubirea ta, de grija ta, de înțelegerea și ocrotirea ta. A ta și a celuilalt părinte al său. Fie că îți place, fie că nu. Bucuria lui cea mai mare este să-i dai atenție. Nici n-ai idee în câte moduri înțelege el să îi acorzi atenție. Indiferent cum o faci însă, aceasta se traduce pentru el într-un singur fel: atenție egal cu iubire. Spaima lui cea mai mare este să nu te piardă. Fără tine, fără dragostea ta, nu crede că ar putea trăi, teama că te poate pierde îi paralizază gândurile, îl face să se sufocă...”

Dorința lui cea mai mare este ca tata și mama să se iubească și să fie împreună. Pune-l să aleagă între voi și crede-mă, i-ai dat să rezolve cea mai mare dilemă din câte au existat vreodată. Oricât de mult i-ai explicat tu că părintele celălalt nu are de ce să îi merite dragostea, că e așa și pe dincolo, că nu e bun de nimic, el nu va înțelege. De ce? Pentru că el își dăruiește iubirea necondiționat. Așa e copilul tău. Așa ai fost și tu. Îți mai aduci aminte?”

Precum vedem, principiile biblice referitor la educație, exprimate și de sfinții părinți sunt în deplină consonanță cu recomandările psihologilor. Temelia lor, este un principiu vechi și întotdeauna prețuit - dragostea față de copil, cât și față de cei din jurul nostru și respectul pentru tot ceea ce este sădit de Dumnezeu în orice ființă umană.

Preoteasa Alina Rusu

CALENDAR ORTODOX Februarie - Făurar

1 M 14 Înaintepăznuirea Întâmpinării Domnului; Sf. Mc. P Trifon; Sf. Mucenițe Perpetua și Felicită.

2 Mc 15 (+) **Întâmpinarea Domnului.** Sf. Mc. Iordan și Gavriil.

3 J 16 După prăznuirea Întâmpinării Domnului. Sfântul și Dreptul Simeon; Sf. Proorocita Ana.

4 V 17 Cuviosul Isidor Peluziotul și Sfântul Mucenic Avramie.

5 S 18 Sfintele Mucenițe: Agata și Teodula.

6 D 19 Duminică lăsatului sec de carne (a Înfrișatei Judecâi) Cuv. Vucol, episcopul Smirnei; Sf. Mc. Iulian, Fausta și Maxim; Cuviosul Varsanufie cel Mare.

7 L 20 Sf. Partenie, episcopul Damascului și Luca; Cuv. Luca; Sfinții 1003 Mucenici din Nicomidia.

8 M 21 Sfântul Mare Mucenic Teodor Stratilat și Sfântul Prooroc Zaharia; Sfintele surori Marta și Maria.

9 Mc 22 Sf. Mc. Nichifor; Sf. Mc. episcopi Marcel și Pangratie.

10 J 23 + Sf. Sfințit Mc. Haralambie; Sf. Mucenițe Enata și Valentina.

11 V 24 Sf. Mare Mc. Teodor Torion. Sf. Sfințit Mc. Vlasie, episcopul Sevastei; Sf. Teodora împărăteasa.

12 S 25 Sf. Meletie, arhiepiscopul Antiohiei celei Mari și Antonie patriarhul Constantinopolului; Sf. Mc. Hristea.

13 D 26 Duminică lăsatului sec de brânză (a izgonirii lui Adam din Rai) Cuv. Martinian; Sf. Apostoli: Acvila și Priscila.

14 L 27 **Începutul Postului Mare.** Cuvioșii: Auxentiu, Maron și Avraam.

15 M 28 Sfântul Apostol Onisim; Sfântul Mucenic Maior; Cuviosul Eusebiu.

16 Mc 29 Sfinții Mucenici Pamfil și Valentin; Cuv. Flavian.

17 J 1 Sf. Mare Mucenic Teodor Tiron și Sfânta Mariamna.

18 V 2 Sfântul Leon, episcopul Romei; Cuvioșii Agapit, Mariam și Pulheria.

19 S 3 Sf. Ap. Arhip, Filimon și Apfia; Cuv. Evghenie și Macarie.

20 D 4 Duminică I din Post. (A Ortodoxiei) Sfântul Leon, episcopul Cataniei și Agaton, episcopul Romei; Cuv. Visarion.

21 L 5 Săptămâna II din Postul Mare Cuv. Timotei; Sf. Eustatius, episcopul Antiohiei.

22 M 6 Aflarea Moaștelor Sfinților Mucenici din Evghenia; Cuv. Atanasie, Talasie și Limneu.

23 Mc 7 Sfântul Sfințit Mucenic Policarp, episcopul Smirnei; Sf. Gorgonia.

24 J 8 +) **Întâia și a doua aflare a capului Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.**

25 V 9 Sf. Tarasie, arhiepiscopul Constantinopolului, Alexandru și Ipatie.

26 S 10 Sfântul Porfirie, arhiepiscopul Gazei; Sf. Mc. Fotini; Sf. Teodor.

27 D 11 Duminică II din Post. Sf. Ir. Grogorie Palama. Cuviosul Procopie Decapolitul.

28 L 12 Săptămâna III din Postul Mare. Cuv. Vasile Mărturisitorul; Sf. Mc. Nestor.

29 M 13 Cuv. Casian Romanul; Cuv. Ioan al Damascului; Sf. Mc. Teoctost.

Pomenirea cuviosului părintelui nostru Isidor Pelusiotul

4 februarie
Sfântul Isidor era egiptean de neam, și era cunoscut ca fecior de părinți binecredincioși și iubitori de Dumnezeu, fiind totodată rudenie cu Teofil și cu Chiril, arhiepiscopii Alexandriei. Înaintând el mult în învățatura de carte și în înțelepciunea dumnezeiască și în cea lumească, a lăsat

iubitorilor de învățătură multe scrieri minunate și vrednice de pomenire. Și lăsându-și avuția lui de tot felul și strălucirea neamului ca și fericirea vieții, a venit la muntele Pelusion și s-a făcut monah. Acolo nevoindu-se și cugetând la Dumnezeu, a luminat cu dumnezeieștile lui cuvinte toată lumea, întărind pe cei ce săvârșeau fapte

bune, și dojenind pe cei neascultători cu ascuțișul cuvintelor dumnezeiești, îi întorcea spre fapta cea bună; încă și pe împărați către folosul lumii îi povățuia și îi sfătuia. Și ca să spunem pe scurt, tuturor celor ce-l întrebau, cuvintele dumnezeiești Scripturi. Și astfel bine trăind, și dumnezeiește purtându-se, și-a sfârșit viața sa, la adânci bătrâneți.

Sfântul Mucenic Haralambie, Episcopul Magnesiei, împreună cu martirii Porfirie și Vaptos și cele Trei Mucenițe au suferit în anul 202

10 februarie

Sf. Haralambie, Episcopul Magnesiei (Asia Mica) a răspândit cu succes credința în Mântuitorul Hristos, călăuzindu-i pe oameni pe calea mântuirii. Vestea despre practicile lui Haralambie a ajuns la urechile ighemonului Lucian și a comandantului de armată Luchie, care l-au arestat pe sfânt și l-au adus în fața judecății, unde el și-a mărturisit credința în Hristos, refuzând închinarea la idoli.

În ciuda vârstei înaintate (sfântul avea 113 ani), aceștia l-au supus la torturi inimaginabile. L-au rupt carnea cu cârlige de fier și l-au jupuit de piele, timp în care sfântul le mulțumea tortionarilor săi, spunând: "Vă mulțumesc, fraților, că mi-ați reinnoit sufletul care dorește să se unească cu veșnicia!"

Văzând că sfântul rabdă durerile fără să scoată vreun cuvânt

rău, doi soldați, Porfirie și Vaptos au crezut în Hristos și au fost omorâți prin tăierea capului cu sabia. La fel, alte trei femei care au văzut puterea sfântului de a îndura chinurile, l-au laudat pe Hristos și au fost imediat martirizate.

Luchie a turbat de mânie la vederea celor întâmplate și a apucat el instrumentele de tortură, începând să-l rănească pe sfântul martir, când deodată mâinile i-au căzut ca secerate de sabie, rămânându-i atârinate de corpul sfântului. Apoi guvernatorul l-a scuipat în față pe sfânt și gura i s-a întors la ceafă.

Luchie l-a implorat pe sfânt să-l salveze cu rugăciunile sale și să se milostivească de el, iar martirul în bunătatea sa s-a rugat pentru cei doi și s-au vindecat pe loc. La vederea acestor minuni, mulți din cei prezenți au trecut la creștinism, printre care și Luchie, care a căzut la picioarele sfântului episcop și l-a rugat să-l boteze.

Luchie i-a spus despre cele întâmplate împăratului Septimiu Sever (193-211), care se afla atunci în Antiohia (vestul Asiei Mici). Împăratul a ordonat să fie adus Sf. Haralambie la el în Antiohia. Soldații i-au legat barba în jurul gâtului și l-au tras de ea pe drum. Apoi i-au înfipt un piron de fier în trup dar împăratul nu s-a mulțumit și le-a cerut să-l chinuie și mai mult, arzându-l încetul cu încetul. Dar Dumnezeu l-a ocrotit pe sfânt și acesta a rămas nevătămat.

La cererea păgânului împărat, ca să-i dovedească puterea Dumnezeului său, Sf. Haralambie a făcut multe și mari minuni cu harul lui Dumnezeu, înviind din morți un tânăr și izgonind diavolul dintr-un om chinuit de 35 de ani, astfel încât mulți oameni au crezut în Hristos Mântuitorul. Chiar și fiica împăratului, Galinia, a trecut la creștinism zdrobind cu mâinile ei pe idoli, de două ori la rând, într-un templu păgân. Împăratul a mai dat ordin să-i zdrobească sfântului gura cu pietre și să-i ardă barba dar sfântul a întors flăcările asupra chinuitorilor săi.

Plin de răutate drăcească Septimiu Sever împreună cu un eparh numit Crisp au hilit numele lui Dumnezeu, îndrăznind să-L provoace pe Dumnezeu și să-L cheme să vină pe pământ să-i înfrunte pe ei, cei puternici. Atunci Domnul a dat un cutremur înfricoșător, ridicându-i pe cei doi păgâni în aer și nu i-a lăsat pe pământ până când Sf. Haralambie nu s-a rugat pentru ei. N-a trecut mult și după ce și-a revenit din sperietură, împăratul a dat din nou ordine să-l tortureze pe sfânt.

În cele din urmă, Sf. Haralambie a fost condamnat la tăierea capului cu sabia. În timpul rugăciunii dinainte de moarte, cerurile s-au deschis și sfântul a văzut pe Mântuitorul și pe îngerii săi. Sfântul martir i-a cerut lui Dumnezeu să aibă grijă de locul unde vor rămâne moaștele sale, ca acel loc să nu sufere niciodată de foame sau boli, să aibă prosperitate, pace, abundență de fructe, roade și vin, iar sufletele oamenilor din acel loc să fie mântuite. Domnul i-a promis că o să-i îndeplinească dorințele și s-a ridicat la cer împreună cu sufletul martirului Haralambie. Din mila Domnului, sfântul a murit înainte de a fi executat. Galinia a îngropat trupul martirului cu multă onoare.

Pomenirea aflării cinstului cap al sfântului prooroc Înaintemergător și Botezător Ioan

24 februarie

Cinstitul cap și de îngeri mult prețuit al Înaintemergătorului s-a aflat, întâia oară după bunăvoirea și arătarea sfântului Ioan Înaintemergătorul, de doi monahi oarecare, în casa lui Irod, mergând aceștia la Ierusalim, spre a se închina la purtătorul de viață mormânt al Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Iar de la acești monahi luându-l un oarecare olar, l-a dus în cetatea emesenilor și cunoscând olarul cum că prin mijlocurile sfântului cap avea bună norocire, îl cinstea în chip de negrăit.

Când a fost să moară, l-a lăsat surorii sale, zicându-i să nu-l miște de la locul său, nici să-l descopere, ci numai să-l cinstească. Iar după moartea acelei femei, sfântul cap al Botezătorului a ajuns de la unii la alții și mai pe urmă a ajuns la un oarecare Eustațiu monah și preot, care era de aceeași credință cu eresul arienilor. Acesta fiind alungat de către dreptcredincioșii din peștera unde locuia, căci precupețea tămăduirile care se făceau de sfântul cap și le arăta ca făcute de eresul lui, din voia lui Dumnezeu cinstitul cap a rămas în peșteră și a fost ascuns acolo, până în vremea lui Marcel care era arhimandrit pe vremea împărăției lui Valentin cel tânăr și a lui Uraniu episcopul Emesiei.

Atunci mulți având descoperiri, cinstitul cap a fost găsit a doua oară, într-o oală de lut, care servea pentru apă și a fost adus și pus în biserică de episcopul Uraniu, făcând nenumărate tămăduiri și minuni.

Ediția a VI-a a expoziției de fotografie dedicată părintelui Teofil, la București

Oameni care au aparținut familiei pământești a părintelui arhimandrit Teofil Părăian (3 martie 1929 - 29 octombrie 2009), duhovnicul de odinioară de la Mănăstirea Sâmbăta de Sus, din Țara Făgărașului, s-au adunat joi, 9 februarie, la vernisajul expoziției itinerante de fotografie, intitulată 'De dragul Părintelui Teofil'. Expunerea poate fi vizitată până la 24 februarie, la Galeria Institutului Irecson, din Calea Victoriei nr. 2, după cum ne informează Ziarul Lumina.

Evenimentul, programat la ora 17:00, s-a bucurat de prezența unui public (câțiva dintre cei prezenți, nevăzători) numeros, cald și senin, asemenea chipului părintelui Teofil, care le zâmbea din fotografiile de pe simeze.

Între prieteni

Audiența a fost încântată de fotografiile vechi din colecția Mănăstirii Brâncoveanu (făcute în mare parte de fotografii regale Emil Fischer), precum și de fotografiile recente, realizate de prieteni apropiați ai părintelui. Pentru detalii vizitați: www.dedra.gulparinteluiteofil.ro.

Chipuri dragi ale părintelui Teofil, oameni care i-au marcat existența - duhovnicul dânsului, părintele Serafim Popescu, părintele

Dumitru Stăniloae, părintele Arsenie Boca, poeta Zorica Lațcu - se distingeau în cuvintele de admirație ale vizitatorilor mici și mari. Un alt chip, cu totul deosebit, chipul părintelui Paisie Olaru de la Sihla, despre care cineva spunea că este frate geamăn cu părintele Teofil, veghea atmosfera din partea superioară a sălii. Expoziția a fost întregită de o serie de texte reprezentative din cuvântările părintelui.

Un om frumos de bucuros

De dragul părintelui bucuriei au fost prezenți și au luat cuvântul prieteni buni care, în ciuda vremii geroase, au venit de la kilometri distanță pentru a împărtăși tuturor celor prezenți din colecția de amintiri legate de arhimandritul Părăian. Redăm în cele ce urmează, succint, luările de cuvânt din cadrul vernisajului.

'L-am cunoscut pe părintele în 1983, când am venit la mănăstire. A fost primul meu duhovnic din mănăstire. Părintele a fost ascultător, pot să folosesc cuvintele până la moarte, părinților care am fost conducători ai mănăstirii, chiar fiind mai tineri. Sperăm ca prin această expoziție și prin cărțile scrise de părintele Teofil, dânsul să rămână viu în inimile noastre mulți ani și de acum încolo', a spus cu emoție părintele Ilarion Urs, starețul Mănăstirii Brâncoveanu de la Sâmbăta de

Sus.

'Expoziția aceasta ne prezintă chipul unui om care a devenit frumos, pentru că a gândit frumos. Un om care ne-a zâmbit în viață ne zâmbește și dincolo de moarte, prin chipul său pe care l-a lăsat mărturie. Ne putem folosi de experiența de viață a părintelui Teofil pe care ne-a lăsat-o în zecile de cărți și sutele de înregistrări. Nu uitați nici de îndemnul acesta al părintelui: 'Gândiți frumos ca să trăiți frumos și să fiți fericiți', a mărturisit părintele Mihail Bobârnat, ultimul ucenic de chilie al părintelui Teofil.

'L-am cunoscut pe când aveam 14 ani. Mi-a pus mâna pe cap, m-a binecuvântat și m-a răscolit pentru tot restul vieții mele. Să-l cinstim prin viața noastră, nu prin mărturisirile noastre. Doamne, ce-i mai plăceau poeziile... Avea o sensibilitate ieșită din comun', a povestit cu mult dar preotul Cornel Ursu, protopop onorar de Făgăraș, al cărui timbru vocal aduce aminte de cel al părintelui Părăian.

'Părintele a fost pentru mine chipul lui Dumnezeu. Cu toții avem nevoie să ni-L arate cineva pe Dumnezeu. Pentru mine și pentru mulți din generația mea, și poate și dintre dumneavoastră, prin părintele Teofil l-am văzut pe Dumnezeu și L-am simțit pe părintele

asa cum este Dumnezeu - tată primitor, iubitor, îngăduitor, dar care ne și muștra când era de muștrat', a completat preotul Sabin Vodă, de la postul de radio ortodox 'Reîntregirea'.

'Meritul expoziției și al părintelui, care este subiect al fotografiei și autor al expoziției, este acela că ne aflăm aici împreună. Fără părintele, nici cei din fotografii nu ar fi contribuit la sentimentul pe care îl simțim acum, acela că ne aflăm acasă. Să avem folos din chipul părintelui...', a adăugat preotul Bogdan Scorțea, redactor al revistei 'Ortodoxia'.

'Simpla vedere a chipului părintelui Teofil, de o nesfârșită și blândă luminozitate, un chip care este oglinda unui suflet păstrând neofilită o sfântă candoare paradiziacă, liniștește și aduce pace și bucurie, desprindere instantanee de poverile acestei lumi', a zis Costion Nicolescu, cercetător științific.

'Este un proiect care bucură lumea și ne bucurăm și noi. Și o facem în mod firesc și este foarte bine. Prin acești vorbitori se reflectă chipul părintelui, ceea ce face ca fiecare ediție să fie specială. Sigur se bucură de această expoziție, care este de datoria noastră să o organizăm, după cum Sfântul Apostol Pavel spunea: 'Aduceți-vă aminte de mai marii voștri'. Apoi, 'Lumina nu poate fi ținută sub obroc', a încheiat preotul Ioan Gînscă, curatorul expoziției.

Meditații la moartea fratelui meu

Poeții tuturor veacurilor, au cântat cu mult avânt acea însușire sublimă a inimii omului - iubirea. Căci în adevăr, aceasta unește inimile curate până la sfârșitul vieții. Parcă îmi șoptește cineva la ureche: „Dar nu mai ai despre ce să scrii?” Și aceasta este moartea. N-ascult de nimeni altul, decât de șoapta cugetului meu. Încerc doar să aștern rânduri pe hârtie, să înșir niște cuvinte, că tocmai acum într-o zi de iarnă, la biserica „Sf. Dumitru” din orașul Orhei, au început să plângă clopotele după un mort...e fratele meu cel mai mare...și plâng toate...și cele mari și cele mici. Cu toate că orașenii au atâtea biserici și s-au deprins cu glasul clopotelor și acestea nu-i mai impresionează, totuși clopotele plâng...

Enoriașii bisericii, oameni de cultură, profesori, doctori și simplu popor enoriaș care timp de 37 de ani au ascultat clopotele chemării la slujbă au venit în taină să spună:

Moarte haină! Tu ești ca o furtună, care în calea ei descoperi case, dezrădăcinezi copacii, omori oameni și animale, culci la pământ semănăturile, iar pe micile straturi cu flori le prefaci în morminte sărace, fără cruci...

Moarte neadormită! Pe unde nu călătorești tu? Pe unde treci tu, s-aude glas de jale.

Moarte călătoare! Pe unde nu calcă piciorul tău? Prin spitale, unde suferă și gem mii de bolnavi, din mers te arunci în trenuri și după dezastru, tu răzi la vederea sângelui și a trupurilor stricate.

Moarte spăimântătoare! Pe cel ce-ți pronunță numele, îl cuprind florii. Totuși omul vrea să-și amintească de tine și să-ți vadă mai dinainte chipul. Omul e curios și are grijă, de aceea zugravii și pictorii te-au înfățișat în picturi de biserică-înăuntru și 'nafară, pe epitafe, prapuri, cruci și icoane. O tidvă de mort rânjind pe două oase încrucișate ca semnul înmulțirii sau un schelet de mort cu coasa în mână, umblând printre oameni sau trecând călare pe un cal. În Apocalipsa Sf. Ioan Evanghelistul citim: „Și am văzut, și iată un cal galben și celui ce ședea pe el îi era numele moartea și iadul urma cu ea. Și s-a dat lor putere ca să omoare peste a patra parte a pământului”(Cap.6,8).

În povești, când vine vorba despre tine, bătrânii oftează și clatină din cap, iar copiii se înfioară. Amintindu-și de tine, omul își mai cântărește vorbele, mai făptuiește binele și în culmea celor mai mari bucurii se stăpânește.

Moarte nebiruită! Ai cutezat să te atingi fără sială și să înfășori în zăbravniciu tău și pe fratele meu... Dar cu credință vreau să-ți spun: căci te-ai atins și de trupul Mântuitorului meu și ce s-a primit? Ai uitat că El poate birui legea firii? „Că unde vrea Dumnezeu se biruiesc hotarele firii”. „Și mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților, ce adormiseră s-au sculat” (Mf.27,51-52).

O! Moarte fără frică! Știu prea bine că mâine îmi vei pecetlui și mie mormântul întunecos ca moartea și înfricoșat ca iadul chinurilor veșnice...Dar cu ochiul credinței, voi privi mereu spre răsărituri, așteptând ivirea zorilor de pe urmă: Învieria viitoare și a doua venire a Domnului Hristos, răstignit pe Golgota, străjerul biblic al suferinței divine.

O! Ceas sfânt și scump al învierii de apoi, câți mai cred în tine astăzi? Și m-am convins că mulți cred, mulți au dragoste creștină. Se spune că:

Există cărți care schimbă vieți.

Există filme care schimbă vieți.

Există întâlniri care schimbă vieți.

Dar mai mult și de folos schimbă Evanghelia lui Hristos și slujitorii Lui.

Sfânta Liturghie și slujba înmormântării fratelui meu, protoiereul Anatolie Jelihovschi (căci mai devreme sau mai târziu trebuia să aibă loc) m-a impresionat foarte mult. M-a impresionat sârguința, cântările și rugăciunile aduse de Prea Sfințitul Nicodim, Episcop de Edineț și Briceni, împreună cu soborul de preoți sârguincioși din blagocinia Orheiului, blagocinul fiind arhimandritul Siluan Șalaru. Sf. Ioan Gură de Aur spune: „Nimic nu este așa de plăcut lui Dumnezeu decât mulțumirea”. Mulțumesc din tot sufletul pentru rugăciunile aduse înaintea lui Dumnezeu și bunătatea lor. Sincere mulțumiri aduc doamnei preotese Tatiana pentru susținerea și grija în toate pentru fratele meu preotul Anatolie și la toate rudele din Orhei.

Știința cea mai înaltă este să fii înțelept, iar înțelepciunea cea mai înaltă este să fii bun.

Din rândurile Sfintei Scripturi răsare credința noastră în Învieria morților și a doua venire a Domnului Iisus Hristos. Înșuși El ne spune: „Că va să vie Fiul Omului întru slava Tatălui Său, cu îngerii Săi și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui” (Mf.16,27).

Cu stimă și respect protoiereul Valerian Jelihovschi, paroh al Bisericii „Nașterea Maicii Domnului” din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca și profesor de religie în L.T. „Mihai Eminescu

Sănătatea persoanei și a poporului

Grija față de sănătatea umană, atât spirituală, cât și trupească, a fost din totdeauna o preocupare a Bisericii

(începutul în nr. 01, 2012)

Biserica îi cheamă atât pe păstori, cât și pe fiii ei să dea mărturie creștină lucrătorilor în domeniul sănătății

Este foarte important ca profesorii și studenții la medicină să fie inițiați în fundamentele învățării de credință ortodoxe și ale eticii biomedicale de orientare ortodoxă. Activitatea Bisericii îndreptată spre propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu și în dăruirea harului Duhului Sfânt celor aflați în suferință și celor care se îngrijesc de aceștia alcătuiește esența purtării de grijă de suflete în sfera menținerii sănătății. Un loc principal în aceasta îl ocupă împărtășirea cu Tainele mântuitoare, crearea în clinici a unei atmosfere de rugăciune și acordarea pacienților acestora a unui ajutor diversificat și binefăcător. Misiunea Bisericii în domeniul medical este o datorie nu numai pentru clerici, ci și pentru laicii ortodocși care lucrează în domeniul sănătății, care sunt chemați să creeze toate condițiile pentru ca bolnavii să se bucure fie direct, fie indirect de mângâiere religioasă. Medicul credincios trebuie să înțeleagă că omul care are nevoie de ajutorul său se așteaptă de la el nu numai la un tratament corespunzător, ci și la un sprijin spiritual, mai ales atunci când medicul e adeptul unei viziuni despre lume în care se descoperă taina suferinței și a morții. Datoria fiecărui lucrător ortodox în domeniul sănătății e de a fi pentru pacient samaritanul milostiv din parabola evanghelică (Lc 10, 29 sq).

Biserica binecuvântează frățiile ortodoxe și surorile de caritate ortodoxe care au ascultarea în clinici și în alte instituții de sănătate și care contribuie la crearea de biserici în spitale, precum și de spitale bisericesti și mănăstirești, astfel încât ajutorul medical să se împletească în fiecare stadiu al tratamentului cu grija pastorală. Biserica îi cheamă pe laici să dea bolnavilor tot ajutorul care stă în puterea lor și care să ușureze suferința omenească cu iubire și grijă afectuoasă.

Fundamentele concepției sociale a Bisericii Ortodoxe Ruse, adoptat de Sinodul Episcopal Jubiliar al Bisericii Ortodoxe Ruse, Moscova, 13-16 august 2000

(Va urma)

CE TREBUIE SĂ ȘTIM DESPRE TUBERCULOZĂ?

TUBERCULOZA POATE FI TRATATĂ!

Tuberculoza - este o maladie infecțioasă periculoasă, care poate afecta pe oricine!

Simptomele principale ale tuberculozei:

- Tuse cu spută mai mult de 3 săptămâni
- Febră timp de o săptămână fără o cauză evidentă, frisoane
- Dureri în regiunea cutiei toracice
- Scădere bruscă în greutate
- Hemoptizie (sputa cu sânge eliminată prin tuse)
- Pierderea poftei de mâncare
- Astenie permanentă, oboseală
- Dispnee la efort fizic
- Transpirații excesive, mai ales noaptea

➤ Dacă observați prezența simptomelor similare la dumneavoastră sau persoanele apropiate, solicitați de urgență asistența medicului de familie! Acesta

va dispune trimiterea Dvs. la ftizio-pneumolog pentru examinare și consultație.

- În cazul ne depistării la timp și tratării inadecvate, tuberculoza poate duce la pierderea capacității de muncă, invaliditate și deces.
- Nu se admite să stabiliți de sine-stătător diagnosticul tuberculozei și să vă auto-tratați!

În Moldova diagnosticul și tratamentul tuberculozei sunt gratuite.

TUBERCULOZA POATE FI TRATATA!

Editat în cadrul proiectului „Fortificarea controlului tuberculozei în Moldova” finanțat de Fondul Global SIDA, tuberculoza și malarie

Tuberculoza nu respectă nici celebritatea, nici bogăția

De la politicieni până la filosofi, de la regi până la curtezane, de la pictori până la preoți, de la fizicieni până la muzicieni, în continuare este prezentată o listă selectă a persoanelor celebre din istoria culturii mondiale care au suferit și, în multe cazuri, au murit de tuberculoză.

Femei celebre:

Simonetta Vespucci, Modelul Venerei lui Botticelli (1521)
Mme de Pompadour (1764)
Jane Austen (1817)
Marie Duplessis, “La Dame aux Camelias” (1847)
Cele cinci surori Bronte:
Maria, Elizabeth, Charlotte (1855), Emily (1848) & Anne – Elisabet Barrett-Browning (1861)

St. Bernadette (1879)
Florence Nightingale (1910)
Katherine Mansfield (1923)
Sarah Bernhardt (1925)
Simone Weil (1943)
Vivien Leigh, vedeta piesei “Pe Aripile Vântului”(1967)

Bărbați celebri:

Regele Edward VI (1553)
John Calvin (1564)
Cardinalul Richelieu (1642)
Regele Louis XIII Francez (1643)
Jean-Batiste Moliere (1673)
Henri Purcell (1695)
Friedrich von Schiller (1805)
John Keats (1812)
Percy Bysshe Shelley (1822)
Napoleon II, Ducele de Reichstadt (1832)

Lord Byron (1824)
Nicolo Paganini (1840)
Frederic Chopin (1848)
Fedor Dostoyevsky (1881)
Ralph-Waldo Emerson (1882)
Henry David Thoreau (1862)
Robert Louis Stevenson (1894)
Paul Gauguin (1903)
Franz Kafka (1924)
George Orwell (1950)
Alexander Graham Bell (1922)
Thomas Mann (1955)
Albert Camus (1960)
Igor Stravinsky (1971)

Sursa: Pentru un viitor fără Tuberculoză. Parteneriatul Stop TB. OMS/OC, 2002

ÎN ATENȚIA CENTRELOR SOCIALE ATAȘATE BISERICII ORTODOXE DIN REPUBLICA MOLDOVA

Asociația Obstească “Centrul Regional pentru Politici Comunitare” anunță relansarea competiției deschise pentru Centrele Sociale atașate Bisericii Ortodoxe, care doresc să se implice și să contribuie la controlul Tuberculozei în Moldova.

Competiția este lansată în cadrul proiectului “Mobilizarea Bisericii Ortodoxe din Moldova în prevenirea și combaterea Tuberculozei”, finanțat de Fundația Soros-Moldova din resursele Fondului Global pentru combaterea HIV/SIDA, Tuberculozei și Malariei.

Anual, din cauza tuberculozei decedează aproximativ două milioane de oameni în lume. Morbiditatea generală privind tuberculoza și nivelul mortalității în Republica Moldova este de aproape trei ori mai mare decât media pe țările din Europa. Potrivit statisticilor, în 2010, în țara noastră au fost înregistrați 82 de bolnavi de tuberculoză la 100 de mii de populație, pe când nivelul admisibil este de doar 4 bolnavi la 100 de mii. Incidența globală prin tuberculoză în 2011 înregistrează o rată de 113,3 la 100 de mii de populație. Cazuri noi notificate în

2011 constituie 3802 cazuri sau 93 la 100 de mii de populație.

În cadrul competiției vor fi susținute activitățile care:

- 1) vor asigura suport divers pacienților cu TB pentru a spori aderența la tratamentul antituberculos.
- 2) vor promova atitudine nediscriminatorie față de persoanele cu tuberculoză și membrii familiilor acestora în societate.

Solicitarea va include următoarele comparimente:

1. Date generale despre solicitant
2. Descrierea problemei
3. Scop și obiective
4. Activități pentru implementare (inclusiv planul calendaristic)
5. Rezultate/impact (inclusiv indicatorii calitativi și cantitativi)
6. Durabilitate
7. Buget detaliat cu specificarea contribuției solicitantului de finanțare.

Nu sunt eligibile costurile pentru:

1. Procurarea echipamentului (aparat foto, calculator, imprimantă, proiector, fierbător, etc)
2. Procurarea pachetelor alimentare, tichete sociale pentru bolnavii de tuberculoză
3. Acordarea premiilor bănești
4. Onorariul formatorilor
5. Realizarea seminarelor și tainingurilor
6. Elaborarea materialelor informaționale

Toate procurările în cadrul proiectului se vor face cu scutire de TVA, ținând cont de scutirea de TVA a surselor financiare alocate în condițiile grantului.

Perioada de implementare a proiectelor: anul 2012.

Criteriile de selecție: originalitatea ideii proiectului, numărul persoanelor beneficiare, cost-eficiența proiectului, impactul proiectului.

Data limită de depunere a cererilor de finanțare: 1 aprilie 2012.

Proiectele pentru concurs pot fi prezentate la adresa electronică:

crpc_md@yahoo.com

Creștină coptă nominalizată la Premiul Nobel pentru Pace

“Mama Maggie” Gobran este nominalizată anul acesta la Premiul Nobel pentru Pace de câțiva membri ai Congresului American. Este fondatoarea organizației creștine copte “Stephen’s children” și este cunoscută pentru acțiunile ei de ajutorare a oamenilor nevoiași din cartierele marginase ale orașului Cairo.

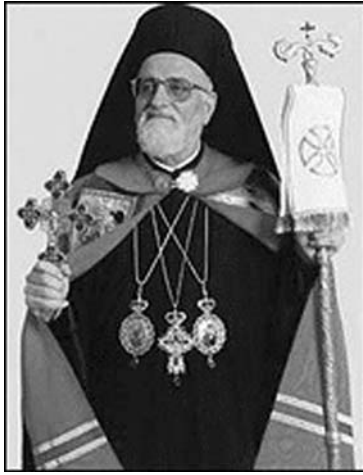
Congresmenii Frank Wolf, Bill Huizenga, Joseph Pitts, Robert Aderholt și John Carter au semnat

împreună o scrisoare, cerând comitetului Nobel din Norvegia să accepte nominalizarea lui Maggie. “Domnișoara Gobran este o femeie de o integritate desăvârșită și activitatea ei neobosită a fost de folos unui număr de câteva mii de egipteni, inclusiv numeroși copii”, se afirmă în scrisoare. Organizația fondată de Gobran slujește nevoilor musulmanilor și creștinilor deopotrivă. Cea mai mare parte a activității ei se desfășoară printre cei mai săraci copii din lume, care nu au acces la apa curată, la asistență sanitară și care, adeseori, își găsesc hrana zilnică în tomberoanele de gunoi. Aceste activități, precum și grija pentru orice om care suferă, au făcut ca oamenii să vadă în ea o nouă Maria Tereza.

“Stephen’s Children” a asigurat servicii pentru peste 25.000 de familii din Egipt. Numai în 2010, organizația a susținut oameni din 80 de clinici, 80 de centre educaționale, 65 de tabere și 5 centre vocaționale.

Sursa: *SemneleTimpului.ro*

Solidaritate și rugăciune pentru țările arabe

În Siria nu încetează dura represie asupra protestatarilor împotriva regimului președintelui Bashar al Assad. Potrivit unor surse confirmate, în doar 24 de ore au fost ucise aproximativ 120 de persoane. Homs este orașul țintă al atacurilor trupelor fidele președintelui. Secretarul general al Organizației

Națiunilor Unite, Ban Ki-moon, a anunțat că în curând va începe o acțiune comună – a Națiunilor Unite împreună cu Liga Arabă, în vreme ce, din Statele Unite ale Americii, președintele Obama cere demisia președintelui sirian.

Patriarhul melkit al Antiohiei și întregului Orient, Alexandriei și Ierusalimului, Preafericitul Grigore al III-lea Laham, a îndemnat – în scrisoarea pentru Postul Mare 2012 – la rugăciune și la solidaritate în favoarea țărilor arabe. “În tragicele situații actuale din țările noastre arabe, mai ales din Siria, îi îndemnăm pe preoții și credincioșii noștri să facă din Postul Mare un timp de rugăciune și mijlocire, de pocăință pentru pace, solidaritate, unitate și concordie, pentru dialog și respect între toți cetățenii”. Patriarhul melkit invocă protecția lui Dumnezeu asupra tuturor țărilor arabe

și îi îndeamnă pe preoți și credincioși “să redescopere bucuria experienței creștine”.

“Noua evanghelizare este încurajarea de care au nevoie comunitățile oboșite. Viața spirituală și aprofundarea acesteia sunt mijloace eficiente pentru depășirea bolilor moderne”. Preafericitul Grigore al III-lea îndeamnă mai ales ca, în perioada Postului Mare, să se redescopere dimensiunea tăcerii. “Este important ca noile generații să fie educate în spiritul tăcerii și al calmului, mai ales în activitățile lor”. “Este important de asemenea”, a mai subliniat Patriarhul Grigore al III-lea, “să se insiste asupra ascezei creștine, asupra misticii și mortificării”. În schimb, pe tinerii seminariști, Patriarhul îi sfătuiește “să facă să crească intimitatea și familiaritatea cu Hristos și Cuvântul lui Dumnezeu”.

Sursa: *Radio Vatican*

Un tragic accident rutier a curmat viața tânărului preot Hrisanf Guzun

Părintele **Hrisanf Guzun** s-a născut la 14 decembrie 1973 în or. Soroca într-o familie de buni creștini. În anul 1991 absolvete școala medie nr.14 din Chișinău. Mai apoi absolvete pe rând facultățile de Marketing (ASEM) și Drept (ULIM). În anul 2008 absolvete ciclul de masterat în cadrul Academiei de Teologie din Moldova. În octombrie 2009 este hirotonit diacon, iar peste un an se învrednicește de slujirea preotească.

A fost paroh la bisericile din or. Sângera, mun. Chișinău și s. Telița, r. Anenii Noi.

Părintele Vasile Caproșu a trecut la cele veșnice

Părintele **Vasile Caproșu** s-a născut la 4 septembrie 1935 în s. Puțuntei, r. Orhei, într-o familie de buni creștini. A absolvit școala medie, după care mai bine de trei ani a făcut ascultare la mănăstirea Țigănești. Hirotonit diacon în anul 1989, iar la 7 iulie 1991, în cea de preot. A deservit mai multe parohii din circumscripția Orhei.

Recent Părintele Vasile a fost decorat cu dreptul de a purta înalta distincție preotească - Mitra, ca o adevărată cunună drept răsplată pentru viața jertfelnică în slujba Domnului.

A fost preot-paroh la bisericile din s. Chiștelnița, r. Telenești și s. Mana r. Orhei. Ultimul deceniu a fost alături de credincioșii din s. Peresecina, r. Orhei.

Un vrednic slujitor al Domnului a trecut la cele veșnice

A trecut la Domnul părintele **Anatolie Jelihovschi** de la parohia „Sf. M. Mc. Dumitru” din or. Orhei.

O fire cumpătată, plină de evlavie și răbdare, rugător pentru cei care îi băteau la ușa sufletului, astfel a fost cunoscut și apreciat de cei din jur. Un slujitor care a trecut prin grele încercări, ducându-și misiunea sacerdotală în vremea de restriște.

Părintele Anatolie Jelihovschi s-a născut la 13 decembrie 1947 în s. Carabetovca, r. Cimișlia, într-o familie de slujitori. În anul 1966 a absolvit școala medie generală și a fost înrolat în rândurile armatei sovietice. După doi ani este înmatriculat la Universitatea de Medicină din Chișinău. În anul 1971 este admis la Seminarul Teologic din Leningrad. În anul 1974 se căsătorește cu domnișoara Tatiana Topală, iar în anul următor este hirotonit în treapta de diacon și în scurt timp în cea de preot.

Mai bine de trei decenii și-a dus slujba cu cinste și evlavie pentru credincioșii din Orhei.

Filocalia, tradusă în japoneză

Asociația Japoneză pentru Studiul Creștinismului Răsăritean a anunțat recent publicarea unui nou volum din traducerea în japoneză a *Filocaliei*, informează pravoslavie.ru, citat de Ziarul Lumina. Cu ajutorul mai multor specialiști din cadrul asociației, traducerea *Filocaliei* din greacă în japoneză a început din anul 2006, până acum fiind publicate cinci volume. Alte cinci volume sunt în curs de publicare, proiectul fiind coordonat de profesorul japonez Rei Hakamada, specialist în

studiul teologiei Sfântului Grigorie de Palama.

Colecția de scrieri *Filocalia*, întocmită de Sfinții Nicodim de la Muntele Athos și Macarie de Corint, a fost publicată pentru prima dată la Veneția, în 1782. De atunci a fost considerată drept baza spiritualității ortodoxe, iar cele 1.206 pagini ale manuscrisului original în limba greacă, care conțin opera a peste 30 de autori, au fost reeditate și traduse în foarte multe limbi.

Patriarhia.ro

O mie de copii creștini islamizați cu forța

O mie de copii creștini din Timorul de Est, luați de la familiile lor acum mai bine de zece ani, sunt ținuți cu forța în Indonezia, convertiți la islamism, educați în colegii islamice. Astăzi majoritatea sunt în școli și adăposturi din Java de Vest, în mâinile unor educatori musulmani, care refuză întoarcerea lor în familiile de origine. Informațiile au fost aflate de agenția Fides,

fiind confirmate de voluntari care au încercat fără succes să îi aducă înapoi, în familiile lor din Timorul de Est – țară predominant catolică.

Printre cei 250.000 de refugiați care în 1999, pe vremea războiului de independență a Timorului de Est de Indonezia, au trecut granițele spre Timorul de Vest, pentru a scăpa de violențele miliției pro-indoneziene, peste patru mii erau copii. Mulți copii au fost atunci dați membrilor armatei sau organizațiilor umanitare indoneziene de către familiile timoreze care nu puteau să îi mai întrețină. Peste o mie dintre acești copii nu s-au mai întors niciodată în Timorul de Est și au rămas prizonieri în colegii islamice (numite “pesantren”) din Java de Vest. Unele ONG-uri și reprezentanții ai Comisiei pentru Refugiați ai ONU au încercat să organizeze repatrierea, dar nu s-a reușit.

Unii părinți timorezi au dat de urma copiilor lor, dar cei ce conduc colegiile refuză să îi elibereze.

Pr. Benny Susetyo, secretarul Comisiei Episcopale pentru Dialogul Interreligios, a spus pentru Fides: “Este un caz foarte trist de abuz. Noi am semnalat această problemă alături de organizațiile ale societății civile. Am pus problema guvernului, Națiunilor Unite, organizațiilor musulmane, fiind vorba de drepturile omului, de protejarea copiilor, precum și de libertatea religioasă.” Și a continuat: “Cazuri precum acestea arată că relațiile dintre politică și religie au un impact serios asupra libertății cetățenilor, în special asupra minorităților. Este necesară limitarea exploatarea religioasă. Java de Vest este doar un exemplu în care grupuri musulmane încearcă să impună legi bazate pe sharia.”

catholica.ro

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe anul 2012

MATERIALELE PUBLICE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox
Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa
redacției

“Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.curierulortodox.info>
fustei_nicolae@yahoo.com

REDACȚIA
Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia “Prag”
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 800
Comanda: 294